

хаѣбомъ и проч.

8. Нѣкои прилагателны що происходятъ отъ глаголы, кон-то приимать род. и други нѣкои както: побѣнъ, испобѣнъ, празенъ, тѣшъ, лишѣнъ, достѣнъ, недостѣнъ. уста клѣтвы и горести побѣна сътъ. тѣшъ всѣкъ добродѣтели; испобѣнъ нѣво и земля славы твоеѣ.

9. Послѣ глаголы-те сложны отъ предлозы-те ѿ и ѿзъ: но они часто и ся повторають; както: ѿхождѣ свѣта и ѿ свѣта, ѿзвѣви мѣ мѣки и ѿзъ мѣки.

10. Въ родителенъ ся полага и допълненіе-то на дѣйствителны-те глаголы, кога они иматъ предъ себе отрицателно-то нарѣчіе не, както: не имѣю хаѣва, не пишѣ писма, не виждѣ свѣта, и проч. и не толко допълненіе-то но и исто-то подлежаще се поставява въ родител. падежъ послѣ отрицателны-те не и нѣсть; както: нѣсть Бѣга рѣзвѣ тебѣ, нѣсть хаѣва, не бѣдетъ ктому смѣрти. Нѣсть ся встрѣчава и съ именителный падежъ: както рече безѣменъ нѣсть Бѣгъ (вм. Бѣга).

11. Послѣ слѣдующи-те нарѣчія: вѣизъ, мѣмо, вѣтрь, вѣнѣ, ѿкрестъ, кроликъ, прѣ-